

LINSSI LÖYSÄLLÄ

Sari Suonpää

L I N S S I L Ö Y S Ä L L Ä

Sari Suonpää

© 2017 Sari Suonpää

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-965-8

ALKUKOTKOTUKSET

Mää alotin luontokuvaajattaren taipaleeni muutama vuosi sitten karvalakkimallin peruskameralla, kokeilumielessä ja korkkarit jalassa. Mut siitä se mopo lähti käyntiin kertapolkasulla. Hetikohtapian tartti ostaa parempi vehe, isompi tykki ja elämäni ekat kengät ilman korkoo. Alkuvuosina kerkesin kyl aika monet korkkarit menettää valtiolle, kun ne nyt vaan aina juuttu johonki kurasille pelloille tai mettäteille. Rauha heidän sieluttomuudelleen.

Sit yhtäkkiä tarttikin jo lähtee kuvausretkille oman tontin ulkopuolelle, joskus jopa Teiskoon asti ja vieläkin kauemmas. Sääksiä Pohtiolammella, maakotkia Utajärvellä, karhuja Kuhmossa ja pähkinähakkeja Nekalassa. Lapin taika, Lofoottien lumous, Jäämeren jylhyys. Enemmän on tullu nähtyä ja koettua tämän upean harrastuksen parissa, ku ikinä olisin osannu söheröisen peruukkini alla kuvitellakaan. Jos joku olis mulle 80-luvulla sanonu, et susta tulee isona luontokuvaaja, olisin kohauttanu olkatoppauksiani, lisänny hiuslakkaa ja kääntäny C-kasetista B-puolen kikatellen, että joo niin varmaan.

Kyllä on ollu vaakalaudalla moneen kertaan tämän kirjan valmistuminen. Kerran hajos kovalevy ja osa kuvista leijaili avaruuden mustaan aukkoon. Sit kävi ilmi, että alunperin suunnittelemani kirjan koko ei ollu mahdollinen eli koko taitto meni uusiks. Jossain siinä kohtaa motivaatio lähti vuorotteluvapaalle, jossa se todennäköisesti olis vieläkin ilman niitä ihania ihmisiä, jotka Facebookin Suomen Luonnonvalokuvaajat -ryhmässä ovat jaksaneet jo pitkään kannustaa mua tähän. Ilman teitä tätä kirjaa ei olisi koskaan tehty. Suuri kiitos!

Sari Suonpää

PIRUSTI PILVESSÄ

Kuvattu joulukuussa 2013 Tampereella, Hotelli Rosendahlin hotellihuoneen ikkunan läpi. Jos tarkkaan kattoo, ni tosta oikeenpuolisesta punertavasta pilvestä erottaa erään kirkkoon kuulumattoman kasvot ja ehkä sarvetkin.

Tää kuva on julkaistu myös erään sensaatiohakuisen iltapäivälehden nettipalstalla. Joku tietysti heti epäili ja saattaa epäillä vieläkin, et kuvaa ois manipuloitu. Vaan kun ei ole. Mulla on piru vieköön muutakin tekemistä.

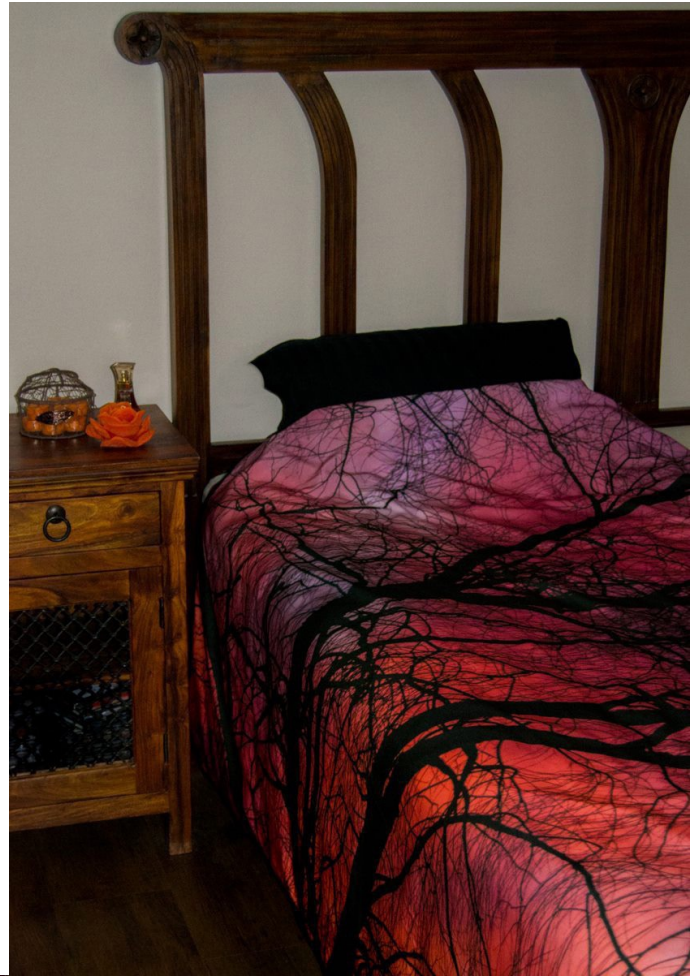
VAPISE VALLILA

Luonnon ikiomaa Vallilaa auringonlaskun aikaan. Tuli sitte pönötettyä pari tuntia ulkona liian vähissä vaatteissa ja liian korkeissa korkkareissa. Sormet ja hanuri syväjäässä, mut koiranpaskaan astuminen lämmitti varpaita sentään kivasti.

Haluaisitte varmaan tietää kameran asetukset? No niin minäkin. Ei mitään käryä, manuaalisesti kaikkeni yritin, mut automaattilla oli vedettävä loppujen lopuksi. No, ei se mitään. Pääasia, et homma näyttää ammattimaiselta ulospäin. On jalusta, on jalustassa paino, on keskittynyt katse, on itselaukaisijan piipittävä ääni kertomassa tosi-pro-meiningistä. Hyvin riittäis 5 sekunnin viive, mutta laitoin 20 sekuntia, et kaikki varmana ehtii kuulla sen piipityksen. Sitte vielä varmuuden vuoksi nuolaisen etusormea ja nostan sen ylös tunnustellen mistä päin tuulee.

Kun kuva vihdoinkin on valmis, yritän mahdollisimman vähin äänin saada korot irti siitä mudasta, johon ne on uponnu nilkkoja myöden.

TÄSTÄ KUVASTA
SEKÄ MÄÄ ITTE ETTÄ
MUUTAMAT MUUT
HULLAANTUIIVAT
SIIHEN MALLIIN, ETTÄ
SITÄ TARTTI VÄHÄN
JATKOJALOSTAA.

Eräs ennestään tuntematon porilaismuija vinkkasi, että teetä ny ihmees tosta joku viltti. Ja koska olen yllytyshullu, niin teetin sit sekä hänelle lahjaksi torkkupeiton (vasemmalla että itelle pussilakanan (yllä)).

Tietysti heti ajattelin, että no tästä urkenee ura ja Vallila alkaa soitella ja pyytää suunnittelijaksi tai valokuvaajaksi tai miksei jopa toimitusjohtajaksi. Eivät ole vissiin saaneet mun numeroa mistään selville, kun ei ole puhelua kuulunu.

VIINITILAN VANKI

Kuva ei liity tapaukseen, joka sitä paitsi saattaa sisältää lievää alkoholimainontaa.

Päivänä eräänä kurvasin eräälle viinitilalle, jossa marssin vakain askelin tilan viinikellariin hakemaan kesäkauden avajaisia varten Kamreerin vaaleeta morsianta eli raparperiviiniä. Ovesa oli lappu, että jos ovi on lukossa, soita kelloa. Ovi ei ollu lukossa ja eikun sisään. Tuuli pamautti oven kiinni perässäni ja sen jälkeen se oli lukossa. Takalukossa. Sisäpuolella ei ollut a) ovenkahvaa, b) minkäänlaista ovenavaustsydeemiä, c) henkilökuntaa ja d) puhelinta, koska olin fiksusti ottanu autosta pelkän lompakon mukaani.

Rynkytin ovea puolipaniikissa jonkun aikaa, tuloksetta. Sitte kävelin uudenkarheilla kesäkauden korkokengilläni hakemaan raparperiviinipullon hyllystä ja tulín ajatelleeksi, ettei tää ehkä olekaan kovin huono idea jäädä lukituksi tänne. Suunnittelin jo, että juon ensin sen raparperiviinin, sitten maistan tuota valkoherukkaviiniä ja sen jälkeen viherherukkaa jne, melko loputon lista. Kyllä täällä on ihan mukavaa ja kyllä mut täältä ennemmin tai mieluummin myöhemmin löydetään.

Yritin etsiä viinipullonavaajaa, turhaan. Sitten kirjoitin palautelaatikkoon lapun, että laittakaa ny näihin pulloihin kierrekorkki! Odottelin. Kurkistelin pienistä köynnösten peittämistä pölyisistä ikkunoista. Tutustuín viinien etiketteihin.

Pitkältä tuntuneen ajan jälkeen joku kolisteli ovella, muttei avannut sitä, vaan oli lähdössä pois samantien. Ryntäsin uudenkarheilla kesäkauden korkokengilläni ovella ja paukutín sitä Hetken oli hiljaista ja sitten tämä joku palasi avaamaan oven. Kävin siinä vaiheessa hyllystä hakemassa toisenkin pullon Kamreerin vaaleeta morsianta. Tiedoks vaan sillekin morsiamelle, että olin hetken aikaa Kamreerin salarakas.

Tää kirja on niinku sillisalaatti, toiset tykkää, toiset inhoo. Se on sekalainen kokoelma luonto- ja lintukuvapalstoille julkaisemistani kuvista ja stooreista muutaman vuoden ajalta. Suolaa ei ole lisätty, mausteena ainoastaan huumori ja itseironia. Mua ei hirveesti hetkauta muitten mielipiteet, joten en jää odottelemaan kirjallisuuspalkintoja. Ensinnäkin asiantuntijat sanoo, että kirjassa tarttee kieliasun olla viimekkeen päälle virheetöntä. Juu niin varmaan, mut kun. Kieliasu on kirjava sekotus satakuntalaista solkotusta ja hämäläistä hälläväliä. Ota tai jätä.

Itse en tätä kirjaa kenellekään suosittelen. Jokainen lukekoon sen täysin omalla vastuullaan. Jos tämän liian vakavissaan ottaa, seuraa taatusti ongelmia. Kela ei korvaa kirjan mahdollisesti aiheuttamaa lääkityksen ja/tai terapian tarvetta.

9 789515 689658